

komme til en endnu høiere Begjæring end den af Folkethingets Finantsudvalg fremhævede, nemlig til en Begjæring af $1\frac{1}{2}$ Million, er dette dog ikke en Følge af, at han paa nogen Maade troer, at den Opgjørelse, som Folkethingets Finantsudvalg har vedkjendt sig, skulde være urigtig; den ærede Minister formener tværtimod, at der ikke vil kunne gjøres væsentlige Indvendinger mod den, men han støtter mere sin større Begjæring paa et Blik, som han kaster ud over vor nærmeste Fremtid, i hvilken Henseende jeg isvrigt ikke troer det fornuddent for Dieblirket at følge ham Punkt for Punkt, endstjøndt jeg naturligtvis ikke kan være ganske enig med ham i de Følger, som han troer at kunne udbrage af de Anhydninger, som han saaledes giver. Jeg skal kun bemærke, at det jo vistnok er ganske rigtigt, at vor finansielle Status i en overordentlig høi Grad lider under de store Summer, under de mangfoldige Millioner, der ere udsøtte til Anlæg af Jernbaner, som paa ingen Maade kunne forrente sig, hverken i Dieblirket eller i den nærmeste Fremtid; men at det jo er en gammel Skade, som vi ikke nu paa nogen Maade kunne komme bort fra, og hvis største Virkninger vi allerede fuldkommen have følt, idet det langt overveiende Beløb af det, der skal anvendes paa disse Jernbaner, jo allerede tynger paa Statskassen, medens Indtægten af dem, som bekjendt, næsten er lig Null.

Naar vi altsaa blot paa dette Punkt drage den Være af det Skete, at vi ikke fremdeles skulle gaae hen og fremture i en lignende ufrugtbar Anvendelse af Statsmidlerne, da er dette vistnok det Æneste, der med Føie kan være at anmærke med Hensyn til dette Punkt. Paa samme Maade vil det sees, at vi ikke for Dieblirket kunne bestæftige os med den ærede Ministers Hentydninger til mulige fremtidige Forandringer i vore øvrige Statter, som skulde kunne bringe disses Beløb til at gaae ned. Jeg vil derfor blot bemærke, at jeg vilde betragte det som i allerhøieste Grad farligt, dersom man kunde antages nogenstunde at ville tænke paa at forandre de Indtægtsbeløb, som vi nu derigjennem faae paa den hensigtsmæssigste Maade, og kaste os paa at søge dem bækkede paa en uhenigtsmæssigere Maade.

Jeg kan ikke anerkjende, at der nu skulde være en Fornødenhed tilstede for at gjøre det; men, selv om det Tidspunkt nogenstunde kommer, da vi bør røre ved de Love, til hvilke Finantsministeren i sin Skrivelse har sigtet, haaber jeg dog, at vi aldrig ville faae en Finantsminister, der ikke vil vide at gjøre det til en udelukkende Betingelse for at gaae ind herpaa, at et tilsvarende Beløb tilveiebringes under tilsvarende Skattnormer. — Deri troer jeg derimod ganske sikkert, at den høitærede Finantsminister har Ret, at man, for med nogenlunde Sikkerhed at kunne dømme om Status paa det enkelte Tidspunkt, om Status for Dieblirket, ogsaa maa lade Blikket gaae noget ud over de nærmeste Aar. Hermed skal jeg da begynde; jeg skal, forinden jeg særligt vender mig til det, der forøvrigt vil være Hovedgjensstanden for mine Betragtninger, nemlig til en høiere Undersøgelse af den virkelige dieblirkelige Status, begynde med ogsaa for mit Vedkommende at kaste et ganske kort Blik over de nærmeste Aar.

Jeg skal da bemærke, at der i det paafølgende Decennium, i det Tiaar, hvori vi nu gaae ind, vil foregaae meget store og meget betydelige Forandringer med Hensyn til vor finansielle Stilling. Af Alt, hvad der er paahyrdet os af Statsgjæld, er der Intet, der i den Grad har hvilet tyngende paa os som det bekjendte engelske 3 pCt. Laan. Vi ere forpligtede til hvert Aar at udrede et overordentligt stort Beløb til Amortisation paa dette Laan; det hertil medgaaende Beløb gaaer for Dieblirket op til henimod $1\frac{1}{2}$ Million, og vi ville i de nærmeste Aar endnu bestandigt see det stige. Men, mine Herrer, i de 10 Aar, hvorom jeg taler, vil dette Laan være fuldstændigt afgjort. Hvis de ærede Herrer ville tage det sidste, os meddeelte Statsregnskab for sig, ville De see, at dette Laan den 31te Marts 1866 endnu stod opført med en Sum af 17,400,000 Rd. — lad mig her strax indskyde den Bemærkning, at jeg nævner alle Tal, som jeg anfører, afrundede, og ikke giver de enkelte Hundreder, ja, endogsaa undertiden vil afrunde dem med 1 eller 2,000 Rd., da det vilde forvirre den hele Fremstilling, hvis jeg her holdt mig til en Nøjagtighed, der under slige For-